

Mektup 15

– cirik · 09 Ocak 2021

.....bugün geç açan güneşe küstüm babacığım, sabah kapalı ve serin bir hava vardı ki canım okula hiç gitmek istemedi ,ben böyle havalarda yaşama sevinçlerimi bulamıyorum bazen , içimde derin boşluklar uçurumlar varmış gibi hissediyorum ,fakat çaresiz servise bindim yola koyuldum ,git gide hava kapandı güneş saklandı ne gök mavi ne de ruhum sevinçliydi, içimde sessiz bir dünya ,med-cezirler gün boyu bırakmadı beni ,bugün nasıl akşam olacak diye çevreme duygusuzca bakıyorum, arkadaşlarım bende bir hal var zannı ile bakışlarını anlamlı diyorlar bana, arada bir onlara doğru gülümseyerek “bak işte buradayım” der gibi her şeyin yolunda olduğu hissini veriyorum birinci ders ikinci ders üçüncü ders dördüncü ders, hayır hayır hiç biri mutlu etmeye, içimdeki sıkıntıları unutturmaya yetmedi , vesvese de yapmak istemiyorum ama gurbette olmak ne demekmiş ile burun buruna geldim sanki ,ara ara ruhuma dolan sıkıntılarımın sebebini bilmek isterdim ,işte bugün böyle bir belirsizlik ve sıkıntı canımı acıtıyor babacığım ,bu satırları seni merakta bırakmak ve üzme için yazmıyorum sadece paylaşmak istedim ,Rabb’ime hamd etmeliyim çünkü sevinçlerin yanında kederler hüzünlü durumlar insanı hep takip eder biliyorum ,her güçlüğün yanında bir kolaylık,her kolay işlerin akabinde zorlu işler insana isabet edebilir, bu gerçeği bilerek hayatı okumak gerek dedim kendi kendime teselli verdim biraz olsun rahatladım babacık ,bu durumlarda bana inşirah suresini okumamı tavsiye ederdin tam sırası ,hatta geçenlerde okuduğum bir ayet : “...gevşeklik göstermeyiniz; üzüntüye kapılmayınız ,eğer gerçekten inanıyorsanız, mutlaka siz üstün olursunuz...” , gayret edeceğim elimden geldiği kadar sabırla bekleyeceğim sıkıntılar karşısında hayata tutunacağım , öğle sonrası dersler de beni açmadı babacığım ,işte öylesine içi boş bir gün gibi geçti zaman, eve geldiğimde müzik dinlemek ihtiyacını hissettim kendimi müziğin notalarına bıraktım hiçbir şey düşünmeden öylece yorgunluğunu çıkaran biri gibi hareketsiz uzandığım divanda dalıp gitmişim ,burnuma tarçın elma kekik ıhlamur kokuları , uzaklaşan ve yaklaşan sesler geliyor gözlerimi açıyor tekrar kapıyorum kaç kez tekrarladım bilemiyorum ,gerçek hayattan mıyım yoksa uyku dünyasından mıyım ? açıp kapanan gözlerim daha da ağırlaşıyor bir sağa bir sola dönmekten vazgeçip kulak veriyorum ortamı dinliyorum ,cadde üzerinde olan evimin açık penceresinden şehrin sesleri giriyordu ,akşam olmuş gecenin bitmek bilmeyen araba gürültüleri tüm odaları dolduruyor ,ah saat kaç olmuş uçmuşum “..ikindiden sonra uyunur mu...hiç doğru değil..insan hasta bile olurmuş..” diyen annemi hatırladım,kendimi toparlayamıyorum gerçekten tuhaf bir ağırlık hali isteksiz bir durum müzik hala çalışıyor kulağımda açık kalmış Mustafa ceceli söylüyor “ yağmur ağlıyor.. Yağmur ağlıyor ikimiz için/ Hem ağlıyor hem siliyor maziyi /Kaderimdin hayal oldum şimdi /Aşkımız bitti masallar gibi..” kulağımdan çektim müziği toparlanmalıyım saate bakıyorum saat 18.45 ...yaa işte böyle musti,bu şehrin garip bir iklimi mi var yoksa sadece benim mi geçmeyen yorgunluklarım demeden edemiyorum , çözedim gitti ,zaten sabahtan beri üzerimdeki ağırlığın bir nedeni olmalı,her neyse hemen kalktım açık pencereleri kapattım,gelir gelmez evin havalanması için açtığım pencerelerden bir gün karga veya bazı kuşlar girer mi diye düşünmüyor değilim, senin tahminin tutar da kuşlar yuva yapmaya başlar , kırlangıç olsun veya hangi kuşun yumurtası yüksek derece

vitaminliyse o yuva yapsın diyordun ya espri yapıyordun , belli mi olur bir gün gerçekleşir babacığım , bugün istanbul'da yağmur varmış ,sen seversin yağmuru musti..çık dolaş biraz çengelköy'de ,benim için fırından simit al veya kokoreç çeyrek olsun sonra eve gel demle şu kokulu çaydan ve yorgunluğunu ,üşümüşlüğünü üzerinden at,ben de buradan bin özlemle hayal edeyim ,babacığım hasretle ellerinden öperim , kızını merak etme o yüzü çilli , iki tarafı örgülü saçlı küçük kız değilim bir öğretmenim ve ayakları üzerinde duran gözünü kırpmadan İstanbul'dan gelen biri olarak hayatın zorluklarını okuyan çözümler üreten biriyim , Rabb'im yardımcım...

24.03.2015/mardin

mustafa kaya